

İman

Bakara / 82. İman edip yararlı iş yapanlara gelince onlar da cennetliklerdir. Onlar orada devamlı kalırlar.

Nisa / 57. İnanıp; iyi işler yapanları da, içinde ebediyen kalmak üzere girecekleri, zemininden ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Orada onlar için tertemiz eşler vardır ve onları koyu (tatlı) bir gölgeye koyarız.

Fetih / 4. İmanlarını bir kat daha arttırsınlar diye müminlerin kalplerine güven indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah bilendir, her şeyi hikmetle yapandır.

Ebû Hüreyre radiya'llâhu anh'den: Şöyle demiştir: Nebiyy-i Muhterem salla'llâhu aleyhi ve sellem buyurdu ki: İmân almış bu kadar şu'bedir. Hayâ da İmânın bir şu'besidir.

* Ebû Hüreyre radiya'llâhu anh'den: Şöyle demiştir: Resûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem buyurdu ki: Nefsim yed-i kudretinde olan Allâhu Zü'l-Celâl'e kalem ederim ki hiç biriniz ben ona pederinden de, evlâdından da daha sevgili olmadıkça İmân etmiş olmaz.

* Enes radiya'llâhu anh'den: Şöyle demiştir: Nebiyy-i Mükerrrem salla'llâhu aleyhi ve sellem buyurdu ki: Kimde üç şey bulunursa halâvet-i İmânî tatmış olur. Allâh ile Resûlu'llâh kendisine mâadâlarından daha sevgili olmak; bir kimseyi sevmek, fakat yalnız Allâh için sevmek; (Allâh, onu küfürden kurtardıktan sonra) yine küfre dönmekten ateşe atılacakmışcasına hoşlanmamak.

* Ebû Saîd-i Hudrî radiya'llâhu anh'den: Şöyle demiştir: Nebiyy-i Mükerrrem salla'llâhu aleyhi ve sellem buyurdu ki: Ehl-i Cennet Cennet'e, ehl-i Dûzah Dûzah'a girdikten sonra Allâhu Teâlâ Azze ve Celle: "Kimin kalbinde bir hardal tânesi ağırlığına İmân varsa (ateşden) çıkarınız." diye ferman buyuracaktır. Bunun üzerine (bu gibiler) simsiyah kesilmiş oldukları halde çıkarılıp Nehr-i hayât (yâhud Nehr-i hayâ, yâhud da Nehr-i hayâ) içine atılacaklar ve (orada) sel uğrağında kalan yabânî reyhan tohumları nasıl (sûr'atle) biterse öylece biteceklerdir. Görmezmissin, bunlar (ne güzel) sapsarı olarak (ve iki tarafına) salınarak sürer?

* Ebû Hüreyre radiya'llâhu anh'den: Şöyle demiştir: Resûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem'e: "Amelin hangisi efdâldir?" diye sordular. "Allâha ve Resûlüne İmân." buyurdu. "Ondan sonra hangisi?" dediler. "Allah yolunda cihâd." buyurdu. "Ondan sonra da hangisi?" diye sordular. "Makbûl (olmuş, içine günah ve riyâ karışmamış) Hac." cevâbını verdi.

* Enes radiya'llâhu anh'den: Şöyle demiştir: Nebiyy-i Muhterem salla'llâhu aleyhi ve sellem buyurdu ki: Lâ İlâhe İllâ'llâh deyib de kalbinde bir arpa ağırlığına hayır (yâni İmân) bulunan kimse Cehennem'den çıkacaktır.

* Ebû Hüreyre radiya'llâhu anh'den: Şöyle demiştir: Bir gün Resûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem açıkta oturuyordu. (yanına) biri gelip: "İmân nedir?" diye sordu. "İmân; Allâha, Meleklerine, Allâh'a mülâkî olmağa (yâni Rû'yetu'llâh'a), Peygamberlerine inanmak, kezâlik (öldükten sonra) dirilmeğe inanmaktır." cevâbını verdi. "Ya İslâm nedir?" dedi. "İslâm; Allâh'a ibâdet edip (hiçbir şeyi) O'na şerîk ittihâz etmek, namâzı ikâme ve farz edilmiş zekâtı edâ etmek, Ramazanda da oruç tutmaktır." buyurdu. (Ondan sonra) "Ya İhsân nedir?" diye sordu. "Allâh'a sanki görüyormuş gibi ibâdet etmendir. Eğer sen, Allâh'ı görmüyorsan şüphesiz O, seni görür." buyurdu. "Kiyâmet ne zaman?" dedi. (Bunun üzerine) buyurdu ki: "Bu mes'eledede sorulan, sorandan daha âlim değildir. (Şu kadar var ki Kiyâmet'den evvel zuhûr edecek) âlâmetlerini sana haber vereyim: Ne zaman (satılmış) câriye, sâhibini (yâni efendisini) doğurur, kim idikleri belirsiz deve çobanları (yüksek) binâ kurmakta birbiriyle yarışa çıkarlarsa (Kiyâmet'den evvelki âlâmetler görünmüş olur. Kiyâmet'in vakti) Allâh'dan başka kimsenin bilmediği beş şeyden biridir." Sonra (gelen adam) arkasını döndü (gitti). Resûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem "Onu çevirin." diye emrettiyse de izini bulamadılar. Bunun üzerine buyurdu ki işte

bu, Cibrîl (aleyhi's-selâm)dir. Halka dinlerini öğretmek için geldi.

İman ve Mümin:

Tarifler çerçevesinde veya bilim ve mârifet nazariyesi açısından iman; "emn ü eman" kökünden türetilmiş, inanmak, güven vadetmek, başkalarının emniyetini temin etmek.. ya da emin, güvenilir ve sağlam olmak mânâlarına gelen bir kelime. Allah'a inanmak, O'nu tasdik etmek ve doğrulamak, **vicdanî itiraf ve kalbî iz'anda bulunmak** da, dil geleneği açısından bu mübarek kelimeye yüklenen mânâlardan sadece birkaçı.

İman edene mü'min denir. Mü'min; tarifler çerçevesinde yukarıda gördüğümüz hususların tam bir tasdikçisi ve temsilcisidir.

Taklidi ve Tahkiki İman

Taklit; başkasının fikir ve düşüncelerini doğruluğunu test etmeden kabullenmek, onun hal ve hareketlerini tekrarlamak, ona benzemeye çalışmak ve bir şeyin "kalp"ını yapmak demektir. Bir insanın, bir hocadan veya kitaptan okuyup öğrenmeden, anne-babasından ve çevresinden görüp işittiği şekilde inanmasına ve inandığı esasların doğruluk derecesini ve hakikatini araştırmadan onları kabul etmesine "taklîdî iman" denir. Bir insanın, herhangi bir araştırma lüzumunu duymadan, görüp duyduğu gibi, inanması ve netice itibarıyla da davranışlarını ona göre ayarlaması bir taklittir

Tahkik ise; bir şeyin doğru olup olmadığını araştırmak ve o hususta hakikata ulaşmak için çalışıp didinmek, cehd ve gayret göstermek demektir. İman esaslarının mahiyet ve hakikatini araştırıp soruşturduktan sonra yani tahkik sonucu ulaşılan imana da "tahkîkî iman" denir.

PIRLANTA SERİSİ...

İmân, İslâm'ı dil ile ikrar kalb ile tasdikten ibarettir. O, sonsuz bir güç ve kuvvet kaynağıdır. Ancak istenen semereyi ve arzu edilen neticeyi elde edebilmek için, İmânın amel ile takviye ve desteklenmesi şarttır.

RİSALE...

ANTİKA SANAT

İnsanın kıymetini ortaya çıkaran imandır. Üzerinde tecelli eden ilahî sanatlar ve Rabbanî isimlerin nakışları iman ile ortaya çıkar. Küfür, o irtibatı koparır, o nakışları karartır. İnsanın kıymetini sadece maddî değerine düşürür.

İçerisine ışığın nuru girmemiş bir avizenin ne üzerindeki nakışlar ve ne de kendisi hakikî manası ile görünür.

İnsanların sanatları içerisinde de maddenin kıymeti ile sanatın kıymeti ayrı ayrıdır. Bazen eşit, bazen madde daha kıymetli, bazen de maddenin kıymeti bir ise sanatın kıymeti milyondur.

Beş kuruşluk bir demir, demirciler çarşısında ancak o kadar değer ifade ederken, antikacılar çarşısında üzerindeki sanattan ve sanatkârına nispetten otururu beş milyar kıymet kazanabilir.

İşte insan, Cenab-ı Hakkın böyle antika bir sanatıdır ki, kâinata bir fihriste suretinde yaratılmıştır. Küfür ile o intisap kesilir ise, kıymeti ancak hayvanî maddesi itibarı iledir ki, mahlukatın en acizi, en kederlisi, en muhtacı derecesine tefessüh eder. Elmas iken kömür olur. (23.SÖZ 1. Mebhas)

İMAN GİDADIR

İnsan ekmezsiz yaşayamaz, fakat meyvesiz yaşayabilir. Evi olmayan bir adama yapılacak şey, odaların süslenmesinden, tozların alınmasından bahsetmek değil, hane sahibi olmasına yardımcı olmaktır.

İmansız cennete giden yok, fakat tasavvufsuz cennete giden pek çoktur. Tasavvuf meyvedir, hakikat-ı İslamiye gidadır.

Onun içindir ki, bugün, nur eczalarına gördürülen bu vazifeye, yani iman ve İslam'a ait hakikatlerin izah ve takviyesine bütün gayretlerin sarf edilmesi gerekir.

YOK VAR VAR YOK

Nefislerim firavunlaştırmış insanlar, ellerinde küçük bir iradeden başka bir şey olmadığını, hiçbir şeyi yok edemedikleri gibi, hiçbir şeyi de yoktan icad edemediklerini, çok güvendikleri tabiatın elinde de bir şey olmadığını görünce, "Yoktan var olmaz, var da yok olmaz." diyerek, batıl anlayışlarını Kadir-i Mutlaka teşmil etmek isterler.

Her senede yüz binlerce türü yeniden icad eden, semayı ve arzı altı günde yaratan, her baharda kâinattan daha sanatlı ve hikmetli bir kâinatı inşa eden kudret ve ilimden, bir yazıyı göstermek için sürülen madde gibi, ilim defterindeki varlıkları kudret defterinde cisimleri ile göstermesini ve bu kadar varlık var edilmişken, yoktan var etmesini uzak görmek ahmakça ve cahilce bir anlayışsızlıktır.

Var olduğu halde "Yoğu var edemez." diyen adam, yok olmalı! (23.Lem'a Hatime 3.Sual)

ŞAHS-I Bİ İMÂNÎ

Bir grup insan bir şeyler öğrenmek için bilgin bir zâtın etrafına toplanıp sohbetini dinlemeye başlamışlar. Bu sırada oradan geçmekte olan dinsiz birisi de 'Şunların kafasını karıştıracak ve âlim diye çevresine üşüştükları kişiyi de tökezletecek birkaç soru sorayım da cevaplarını bulsunlar bakayım...' diye yanlarına yaklaşıp, "Efendim, benim bir türlü çözemediğim bazı problemlerim var. İzin verirseniz size aktarayım da bana bir cevap lütfedin." demiş. O bilge şahsiyet de, "Buyurun sorun." demiş. Adam "Birincisi; sizler hem şeytan ateşten yaratılmıştır, hem de şeytan cehennem ateşinde yanacaktır, diyorsunuz. Peki hiç düşündünüz mü, ateş ateşi nasıl yakacak? İkincisi; siz hem hayır ve şer her şeyi Allah yaratır diyorsunuz, hem de günah işleyenler ceza görecektir, diyorsunuz. O günahkârın günahım da Allah yaratmıyor mu? Yaratıyor. Peki öyleyse niye ceza veriyor? Üçüncüsü; siz, Allah'ın her yerde hazır ve nazır olduğunu söylüyorsunuz. Öyleyse şimdi burada olması lâzım. Öyleyse bana Allah'ı gösterir misiniz?" demiş. O âlim zat da bu sorular üzerine elini çenesine koyup bir müddet düşünmüş. Sonra da ışıldayan gözleriyle çevresinde bir şeyler aramaya başlamış. Çamurken taş gibi sertleşmiş bir toprak parçasını bulunca yerden aldığı gibi adamın alnına hızlıca vurmuş. Şöyle de ilâve etmiş: "İşte sorularının tam cevabı!..." Alnı kanayan adam oradan kalktığı gibi doğruca mahkemeye kadiya gitmiş.

Biraz sonra o âlim kişiyi mahkemeye çağırılmışlar. Kadı (o günün hakimi) demiş ki: "Size soru soran bu adamın alnını yarmışsınız. Eğer âlim iseniz, niye dosdoğru cevap vermediniz de, adamın alnını kana buladınız, size yakışır mı?" Âlim de "Efendim ben ona cevap verdim." deyince kadı, "Bu nasıl cevaptır?" demiş. Âlim, "Peki öyleyse izah edeyim..."

Birinci sorusunda ateş, ateşi yakıp eza ve ceza verebilir mi, diyerek, ateşten yaratılan şeytana cehennem ateşinin acı ve elem veremeyeceğini iddia etti. Ben de topraktan yaratılan insana, yerden aldığım bir toprak parçası ile vurarak acı ve azap verdim. Demek aynı cinsten olan şeyler birbirine ceza ve eza olabiliyormuş. İkincisi, o hayır ve şerri Allah yarattığına göre şer ve günah işleyenlerin hiçbir suçu yoktur demeye getirdi. Eğer bu iddiasında samimî ise, beni niçin yüksek mahkemenize şikâyet etti. Gerçekten görüşlerinde samimî ise şöyle düşünmesi lâzımdı: "Bu şer hareketi Allah yarattı benim gibi iradesiz bir zavallıdan ibaret olan birinin hiç bir suçu olamaz. Öyleyse mahkemeye gitmek mantıksız olur." Ama biliyor ki, insanların iradesi vardır, onlar iyi veya kötüyü tercih ederlerken Allah da imtihan gereği hangi şeyi tercih etmişlerse onu yaratır. Sonra insanlar da tercihlerinin neticesine katlanırlar. Üçüncüsü, madem Allah her yerde hazır ve nazırsa bana gösterin bakalım diyor. Allah insana göz de akıl da vermiş. Biz bazı şeyleri gözlerimizle bazılarını da aklımızla görüp anlarız. Meselâ; şimdi alnının acıdığını söylüyor, ama biz

acıyı görmüyoruz. O zaman acısı yok mu diyeceğiz? Hayır. Kan aktığına ve orası yarıldığına göre acı da vardır. İşte kâinatta bu kadar yarattığı eserlerle varlığını apaçık aklımıza ve vicdanımıza gösterip duyuran Allah hakkındaki hâlâ varsa gösterin bakalım gibi bir saçmalığın olmaması lâzım." demiş.

2-Orhan Gazi

Babası : Osman Gazi Annesi : Mal Hatun
Doğumu:(H.680-M.1281) Vefatı:(H.761-M.1360)
Saltanatı:1326-1359 (33) sene

Osmanlı Devletini Osman Gazi kurmuştu.Fakat onu teşkilâtlandıran ve büyük bir devlet haline getiren Orhan Gazi idi. Orhan Gazi sarı sakallı, uzunca boylu, mavi gözlü idi. Yumuşak huylu ve merhametli, fakat yerine göre hiddetli ve secaatliydi.

Fakirleri sever ve ulemaya hürmet ederdi. Son derece dindar, adaletli ve tebaasına kendisini sevdirmesini çok iyi bildirdi. Bizzat halk içine girer, onlarla yemek yer ve dertleşirdi.Hareketlerinde çok hesaplı davranır ve hiç telâş etmezdi.

İznik'i fethettiği zaman hıristiyanlara göstermiş olduğu insanca muamele,dillere destan olmuştu. Orhan Gazi'nin her yönden büyük bir insan olduğunu sadece Türkler değil, birçok yabancı tarihçiler dahi tasdik etmişlerdir.

Tahta çıktığı zaman 46 yaşındaydı. Bu devreye kadar birçok muhaberele komutan olarak katılmış, gazi unvanını alacak kadar savaş meydanlarında kılıç sallamış bir askerdi. Birçok anlaşmalar yapmış mükemmel bir diplomattı.

Orhan Gazi daha 15 yayında iken harplere iştirak etmiş ve hayatının büyük bir kısmı harp meydanlarında geçmiştir. Babasından 16.000 km. kare olarak teslim aldığı toprakları altı misline çıkararak 95.000 km. kare yapmıştır. Orhan Gazi bir devlet reisi sıfatı ile harplerde bizzat ordularının başında daima bulunmuştur. Orhan Gazi devletin muntazam bir idare sistemine bağlanması lüzumunu görmüş ve teşkilât işini ise, Alâeddin Paşa ile, Şeyh Edebalı'nın bacanağı Çandarlı Kara Halil Paşa'ya havale etmişti.

Orhan Gazi zamanında teşkilâtı üç noktada toplayabiliriz: Para, kıyafet, ordu.Orhan Bey'in büyük oğlu Süleyman Paşa,kendisinden önce vefat etmiştir. Kendi sağlığında iken başkumandanlık vazifesini ikinci oğlu Murad Hüdavendigâr'a devretmiştir.Osmanlılar tarafından yaptırılan ilk cami (1333 - 1334) senesinde İznik'te yapılan "Hacı Özbek" Camiidir. Ve Orhan Gazi yaptırmıştır. Bursa Medresesini Orhan Bey yaptırmış ve ilk "Sultan" lâkabı da O'nun zamanında kullanılmıştır. Yine ilk Osmanlı parası da Orhan Bey zamanında basılmıştır.

Orhan Gazi 1360 senesinde 79 yaşında vefat etmiştir. Türbesi ise Bursa'da Osman Gazi'nin türbesi yanındadır. Türbe dört köşelidir. İçinde 4 tane büyük mermer sütun vardır. Türbe bu dört sütun üzerine oturtulmuştur. Kubbesi geniş ve kurşunla örtülmüştür. Duvarları sade ve beyaza boyanmıştır. Tavanında onar kandilli birer tane avize asılıdır.

Orta yerde Orhan Gazi'nin sandukası bulunmaktadır. Etrafı;pirinç parmaklıklar ile çevrilmiştir. Sandukanın kuzey yönünde Cem Sultan'ın oğlu Abdullah,kapı tarafında İkinci Bayezid'in oğlu Korkut,onun yanında Orhan Gazi'nin ailesi Nilüfer Hatun ve oğlu Kasım Çelebi ile Yıldırım'ın oğlu Musa Çelebi vardır. Bu türbede yirmiiki tane mezar bulunmaktadır. Türbeyi ise Sultan Abdülaziz yaptırmıştır.Silsile-i Sâdât-ı Nakşibendiyye'den Hâce Muhammed Bâbâ Semâsi (k.s.) Hazretleri, Şeyh Edebalı, Hacı Bektaş-ı Veli bu devrin büyüklerinden olup, Orhan Gazi zamanında vefat etmişlerdir.

Erkek çocukları : Süleyman Paşa, Birinci Murad, İbrahim, Halil, Kasım.

Orhan Gazinin döneminde ki önemli dini şahsiyetler

Seyh Edebalı, Geyikli Baba, Davudi Kayseri,